

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 5. avgusta.

Navadno se zagotavlja, da je sedanja vlada prijazna Slovanom. Levičarski listi vedo jako mnogo povedati o tej prijaznosti. Mi Slovani sami pa do sedaj te prijaznosti nismo dosti čutili. Da, kdor je pazno opazoval dogodke poslednjih let, se je preveril, da je baš nasprotno res. Vlada se je povsod laskala le Nemcem, nas Slované je pa kaj rada prezirala. Nemcem in Italijanom je bila do skrajne meje prizanesljiva proti Slovanom pa jako stroga.

Mnogo grenkega bi vedeli povedati slovanski časnikarji. Konfiskacije neso bile nič redkejši nego pod prejšnjimi vladami. Ravno tako je z našimi društvi. Povsod nekateri stikajo za nekim panslavizmom. Nedavno je bila celo prepovedana Kosovska slavnost povsod v avstrijskih deželah, kjer so jo slaviti hoteli.

Drugače prizanesljiva je pa bila vlada proti Nemcem in Italijanom. Javno so delali propagando za Nemčijo in Italijo, pa vlada je vse mirno gledala, četudi so jo pravi avstrijski rodoljubi opozarjali na mogoče nevarnosti. Daleč so prišle stvari v Trstu. Ker smo o tem pisali nedavno, nečemo stvari zopet znova razpravljati. Vsa krivda zvrta se sedaj na Depretisa. Mi ga pač ne bomo opravičevali, ker nam Slovincem ni bil prijazen. Usiljuje se pa nam vendar tudi misel, da bi tako daleč ne bilo prišlo, da Dunajska vlada ni bila slepa in gluha, ali z drugimi besedami, da ni gospodov na Dunaji vodila neka mržnja do Slovanov.

Jednaka protiaustrijska agitacija, kakor v Trstu, se je gojila tudi po nemških pokrajinah, če tudi morda ne tako očitno. Pa je vendar vlada to mirno gledala.

„Deutscher Schulverein“, „Verein für Deutsche“ sta delala za veliko Nemčijo celo v slovanskih pokrajinah. Njihine podružnice bile so prava gojišča „neodrešene Nemčije“. Posebno osnovelec poslednjega društva ni nikdar prikrival svojega velikonemškega mišljenja.

Sad tega protiaustrijskega delovanja kazal se je v Gradci, ko so pri dijaškem komersu nespóštljivo ravnali s podobo cesarjevo, na Dunaji v nečlovekovej pouličnej demonstraciji, ko se je bil odkril spomenik Mariji Tereziji, in pa v tem, da se je pred vojnim ministerstvom pela „Die Wacht am Rhein“.

To se je zgodilo vzlic vsej pazljivosti policije. Mi se ne prištevamo onim, ki pri vsakem oduševljenem pojavljenju narodnega duba takoj kličejo po policiji, toda to je že bila veleizdaja in po našem mnenju ravnodušnost ni bila več na pravem mestu.

Veseli nas, da moremo konstatovati, da tudi v višjih krogih jamejo spoznavati, da tako postopanje ni pravo. Najprej se je pokazalo na jugu, da vlada prihaja k spoznanju. Baron Depretis je odšel v pokoj. Sedaj pa imamo zaznamovati drug slučaj, ki dokazuje, da vlada ni več slepa. Razpustila je „Schulverein für Deutsche“.

Mi želimo, da bi vlada energično hodila dalje po potu, katero je nastopila. Ker nemški „Schulverein“ ni nič nedolžnejši, nego je bil razpuščen, a morda še nevarnejši, ker je boljše gmotno podprt, ker stoji za njim tudi židovstvo, bode vlada modro storila, če tudi njemu v kratkem upihne luč življenja. Namen tema društvoma je bil Avstrijo pripraviti za blaženo mater „Germanio“. Zaradi tega pa še tudi nemški konservativni, kakor sploh vsi pošteni avstrijski listi zahtevajo, da se razpusti tudi nemški „Schulverein“. Kake smotre pa sta imeli ti društvi, pa nam že to dokazuje, da je njima denar prihajal v velicah množinah iz Berolina.

Trebalo bi pa tudi, da vlada prepreči delovanje društva „pro Patria“ ob Adriji. Kajti s tem se ni vse opravljeno, da se je upokojil namestnik v Trstu.

Ker je vlada dolgo časa mirno gledala tako protiaustrijsko rovanje, kakor bi bilo nedolžna igrača, se je zelo hudo ukoreninilo in ga bode le težko izrjaviti. Velikonemci postali so predrzni in njih glavni organ na Dunaji že pozivlje somišljenike, da osnujejo namesto razpuščenega novo društvo z enakim smotrom in obilno pristopajo „tudi nepolitičnemu“ društvu „Germanenbund“, ki je tudi razdeljeno v podružnice in se pred vsem bavi z „gospodarskimi vprašanji“. Pod temi nepolitičnimi vprašanji pa razumejo „carinsko zvezo z Nemčijo“, katera ima pripraviti pot zjedinenju Avstrije z Nemčijo. To društvo torej tudi dela že proti starej habsburškej državi. Za take ideje delajo tudi razna dijaška društva. Srce je moralo boleti vsacega pravega Avstrijca, da se je to mirno gledalo. Upati pa hočemo, da bode znanprej drugače, da bode

vlada energično hodila po poti, katero je nastopila, dokler s korenino izruje raznih protiaustrijskih teženj. Pri tem jo bodo podpirali avstrijski Slovani, dobro vedoč, da jim od Nemčije in Italije preti le pogin, da se morejo ohraniti le v državi Habsburžanov.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. avgusta.

Vest, da odstopi vojni minister Bauer in pride na njegovo mesto sedanji ogerski deželno-brambeni minister, se ne potrjuje. Dotična vest tudi ni bila prav verjetna, ker vendar ne kaže, da bi vsi trije skupni državni ministri bili Ogri, ko vendar dežele v državnem zboru zastopane donesajo 70% k skupnim državnim dohodkom.

Vnanje države.

Vaterland dobro odgovarja „Kreuz Zeitung“, ki je trdila, da se je avstrijskonemška zveza sklenila za notranji mir obeh držav. Za notranji mir mora vsaka država sama skrbeti. V Avstriji so Nemci nasproti Nemcem v manjšini. V nemške sovražnike naredili so večino le oni, ki so jej odrekli njene pravice.

Vse kaže, da je bivši kralj srbski Milan največ zaradi tega bil prišel v Beligrad, da prepreči povrat kraljice Natalije v Srbijo. Da doseže ložje namen svoj, je jako prijazno občeval z vlado in metropolitom. Za sedaj se mu je namera posrečila. Za zmeraj se pa vendar ne bode mogel kraljici Nataliji zabranjevati povrat v Beligrad. Ko je Milan, dosegel, kar je želel, misli baje že prihodnje dni ostaviti Beligrad. Da tako hitro odide, je nekaj tudi to uzrok, ker je zgubil v Belemgradu ves upliv, ter se narod prav nič ne briga zanj.

V Bolgariji se delajo velike priprave za proslavljanje druge obletnice, odkar je Koburžan zasedel bolgarski prestol. Vsi polki, kateri so v provincijah, bodo poslali k tej slavnosti deputacije v Sofijo. Bolgarska vlada je že premišljevala, da bi tedaj proglasila nezavisnost Bolgarske, pa po vsestranskem preudarku je vlada sklenila to opustiti, ker bi potem Bolgari zgubili vse simpatije Evrope. Ko je bil zadnjič Koburžan v Plovdivu, je policija na kolodvoru prijela jednega Cankovca in našla pri njemu revolver. Ko so mu ga hoteli vzeti, se je sprožil, toda ni nobenega poškodoval.

Nemški listi opozarjajo na to, da ruski turisti letos posebno pohajajo avstrijske pokrajine. Da pa ne prihajajo le bolniki, iskajoči zdravja v

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebitzký, preložil I. Gornik.

Prvi del.

(Dalje.)

XIII.

Drugo adventno nedeljo nesli so v Jiřicah od Květovih veliko, hrastovo modro pobarvano omaro. Štirje so jo morali nesti, a še so po vsakem petem koraku počivali. Z gozdov pihal je sicer oster, zimki veter, ali nosilec lil je pot po obrazih v potokih. Poleg omare korakala sta dva moža. Iz Jiřic nesta bila. To bilo je poznati že na sto korakov, niti pogledati jima ni bila treba v obraz. Na glavah imela sta klobuka čudnega kroja, ob boku sablji v obnošenih, usnjenih nožnicah in v desnicah palici z bliščečima gumboma. Repasti suknji segali sta jima čez kolena, in na čevljih svetili sta se od daleč beli čisto osnaženi zaponki. Zadej zibali sta se jima rjasti puški, za kateri je bilo pri strelu potreba še

kladvička. Bila sta posla vrhovnih uradov. Včasih so jim rekali: „biriči“, takrat pa so jih nazivali „mušketirje“. Tolpa otrok ja je spremljala. Mušketir pokazal se je v Jiřicah sicer večkrat v letu, tak pa s sabljo ob boku in s puško na hrbtu še nikdar. In tudi bila sta si vrhovna slugi svojega poslanstva najvišji meri v svesti. Kakor sta ona dva danes gledala v Jiřice, kakor sta onadva korakala po „podleški“ vasi, ne gleda niti general, kadar jezdi ob postavljenih polkih, in ne koraka niti najvišji sodnik, kadar gre zasest stol, na katerem odločuje o življenji in smrti obdolžencev.

Pred hišo Ouřadovo zakričala sta oba mušketirja kakor iz jednih ust: „halt!“ Nosači postavili so omaro na tla ali nekamo nesrečno. Prevrnila se je, dveri so se naglo odprle in z arhivom občine Jiřiske zaigral je zimski veter. Mušketirja zaklela sta, kar sta mogla najbolje, in otroci spremljali so jezo male gospode z veselimi smehom. A ne jeden deček se ni ganil, da bi iztrgal vetru kose grobega papirja, na kojih vsakemu je bilo brez dvojbe povelje predstojništva z nečitelnim podpisom. — Kakova druga listina bi tudi mogla zabloditi v Jiřice! Mušketirja klela sta z nova, da so reveži sikali!

Popirje, katerih veter ni zanesel v bližnji ribnik, morala sta sama pobrati.

Ouřada stal je na pragu z obema rokama oprt v bok. Že v drugo zaškripal je z zobmi, ker se je zgodila ta nezgoda. Bil je nekoliko babjeveren. Danes prenašali so k njemu — sodnijske pravice in občinsko omaro. In takoj prvič nezgoda!

„Odprite vrata! — Na iztečaj! — Vavřina, ali ne slišiš? — Taka čast se še tej hiši ni nikdar dogodila! — K nam neso občinsko omaro. — Hej, Titěra!“

Ouřada kričal je na malega klapca, ki se je pred stajami mel oči kakor pri kaki prikazni. Dalje na dvorišči pri vratih za gumni pa je stal mladeneč z glavo oprto ob staro jablano. Ko pa je začul otčev glas, da neso k njim občinsko omaro, zadrhtel je. Mimogrede šnil je njegov pogled navzgor k stari kroni jablane. Zdelo se mu je, kakor bi na gole veje naglo nekaj priletelo, a potem zazibal je zimski veter močnejše s suhimi vejami.

„Ali ne slišiš, Vavřina? — Ali si oglušil? — Verujem! — Saj ti bom pomagal!“

Vavřina v istini ni slišal nič, kakor bi bil res oglušil.

avstrijskih toplicah, ali pa vedoželjni potovalci, dokazuje to, da je mej 568 Rusi, ki so v juliju začasno se nastanili v Avstriji, 43 častnikov. Nemci torej že slutijo vohone v Rusih došlih v Avstrijo. — Tudi ruska vlada bavi se z delavskim vprašanjem. Državnemu совету je predložila predloga o odgovornosti tovarnarjev za nezgode in smrt delavcev. Listom se zdi predložena predloga v nekaterih posamičnostih jako nejasna in jo hudo kritikujejo.

Neuspeh Boulangerja pri volitvah v generalne sovete, bode mu dosti škodoval. Konservativci, ki so se nadejali, da bode vrgel republiko se sedaj že odvrtaajo od generala Boulangerja. Organ francoskih legitimistov piše, da se monarhisti ne morejo več združiti z Boulangerjem. Bolje naredi, če glasujejo za republiko. „Figaro“ očita Boulangerju, da hoče voditi za nos monarhiste, kakor republikane. Če bi imeli monarhisti izreči se za Boulangerjevo republiko, se pa rajši pridružijo sevanji republik in se zedinijo v močno konservativno republikansko stranko. Neuspehi pri volitvah v generalne sovete sicer še niso uničili bolangizma, a mnogo so škodovali.

Na Kreti bili so resni nemiri mej kristijani in mohamedanci. Razdraženi mohamedanci ubili so tudi jednega italijanskega pomorščaka. Zaradi tega uboja se je začela preiskava. Sultan je jako nevoljen na Krečane in je baje se izjavil, da hoče s silo zatreti ustanek. Nemški listi dolže ruskega konzula, da nagovarja Krečane, da se spuntajo. Pri-poveduje se, da je nemški cesar hotel pohoditi Atene in bi bil potem najbrž šel v Carigrad. Rusom pa to ne ugaja, ker bi ta pohod utegnil Turčijo bolj potegniti na stran tripelalijance. Da ta pohod prepreči, je najprej ruski konzul razširil vest, da hoče sultan odstopiti Nemčiji Kreto, ki jo da Grkom. Ta vest je pa imela namen le pri sultanu vzbuditi sum, da Nemčija misli delovati na to, da Grkom tako pridobi Kreto. Če bi sedaj nemški cesar potoval v Atene, bi to sumnjo še pomnožil. Zaradi tega je pa cesar opustil svoje potovanje na Grško. Berolinski oficijozni pa zatrjujejo, da na to potovanje cesar niti mislil ni.

Dopisi.

Iz Zagorja ob Savi 1. avgusta. [Izv. dop.] Stačka še ni prenehala in ni pričakovati, da bi se delavci udali, ako se jim ne izpolne zahteve, kajti stanovitni so pri svojem sklepu in trdni, kakor prvi dan. Bratstvo in kolegijalnost mej njimi sta vidni posebno sedaj. Kdor nima, temu pomagajo tovariši. — Poznavalcu britkih razmer rudokopov ne zdi se čudno, da je prišlo do upora, občudovati jih je, da so je toliko časa prenašali. Nekateri gospodje so ravnali ž njimi prav židovski nesramno. Starca izgubivšega svojo mladost in moč v jamah, nazivali so laskavo: „kripel“. Kdor se je oglašil, da je bolen, čul je pomilovalne besede, katere le švabska kultura roditi more. In ko se je, srečno okrevavši, zopet zglašil, pozdravilo se ga je: „kaj nisi k . . . ?“

Slab je bil zaslužek naših delavcev, delo zelo težavno — saj je znan izrek: knap gre vsak dan živ v svoj grob — in še so jim žugala nežna usta neke milostive: „naučili jih bomo jesti turščino moko.“ Bedni delavec je iskal pripomočkov, da bi se ohranil v milosti pri „gospodih“. Tako se je godilo, da so rudokopi služeči 20—25 gld. na mesec kupovali vedra vina, teleta, svinjsko meso, blago za obleko itd. ter je darovali svojemu „gospodu“, kateri je bil toliko nesramen, da je te darj vsprejemal, da si je služil 100 gld. na mesec

Zapustimo tožne osebnosti razmere in oglejmo

„S to občinsko omaro nesejo k nam rakev, v katero bodo Bog ve katere vse položili! Morebiti bodo hoteli v to rakev zapreti tebe Svētluška, da bi te ne videl več, da bi s teboj ne mogel niti besedice — niti jedne besedice pregovoriti! A jaz jim bodem odtrgal pokrov, in ako bi me zato samega pokopali!“

Košata krona pa — stara skušena jabljanja glava — kimala je čudno o teh besedah Vavfinovih kakor bi mu hotela reči: „Če le to dokažeš?“

„Vedro piva izpijte na moj račun! — Naj pomni v Jiricah dneva, ko so prenašali k Ouřadi občinsko omaro! — Vidva, gospoda mušketirja pa stopita naprej! Mati je za vaju nekaj pripravila!“

Iz sobe zadišala je pečenka. — Danes zjutraj kmetica niti k jutranji službi božji ni mogla. Morala je peči iz pšenične moke, stolči polu četrt maka, Ouřada pa je mej tem izbral najlepšega prašička. Hotel se je pokazati in mušketirsko naklonjenost pridobiti si na prvi mah. To velja sem ter tja še dandanes, da uradni sluge karkoli dokažejo in da njih naklonjenost nekaj velja, kaj še le takrat! Mušketirska naklonjenost pridobivala pa se je najhitreje z močenjem zaprašenih grl in nasičenjem ne-

si nekoliko politično delovanje vsegamogočnih „gospodov“. Rudokopi imajo svojo godbo, katere pa je igrala že tolikrat „Wacht am Rhein“, da gosp. vodja Pihak, učitelj avstrijski, sam ne ve povedati števila. On ima navadno velepati: Igrajmo „Wacht am Rhein“, Slovenci ne bodo čuli, gospodom se pa prikupimo“.

Druga naprava je „nemški otroški vrt“. Od kod prihaja denar, da se vzdržuje, ne vem gotovega. Trditi pa smem, da gg. upravitelji imajo dolžnost, skrbeti za delavce in za svoje predstojnike, nikakor pa nemajo pravice, nasprotovati našemu narodnemu napredku, begati ljudstvo in zaničevati zemljo slovensko, iz katere i njim slovenski delavci kopljejo tisočake.

Dninski mojster Jereb je že odstavljen in jednaka usoda čaka še koga inega. Rudokopi se vedejo prav mirno in vzgledno dostojno in ž njimi ima sočutje inteligenca in preprosto ljudstvo.

Z Dolenjskega 1. avgusta. [Izv. dop.] Ve liko trpimo letos pred nezgodami po nevihtah, ognji, vodi, črvu na polji itd., po vrh tega še po živinskih boleznih, ki nam prouzročujejo mnogo škode in je vsled nekaterih človek v velikej nevarnosti za življenje. Še obupnejši pa je stanje, ako je človek glede pomoči sam nase navezan, ako v tako nevarnih slučajih ne posreduje s postavnimi naredbami politična gosposka, koja ima vender čuvati nad blagostanjem prebivalstva ter v opreznih prilikah, odrediti potrebne varstvene naredbe. Drugod čuva politična gosposka prebivalstvo v slučajih nevarnih živinskih boleznih z postavnimi naredbami, da se kužne bolezni dalje ne razširjajo, kolikor hitro mogoče zatro in človeku na zdravlje ne škodujejo. Drugače pa je tukaj v Zatiškem okraji, kjer menda okr. glavarstvo ne pozna ali noče poznati dotičnih postavnih naredb. Koliko nam je že zbolelo in poginilo domače živine na kužni bolezni, vsaj po znamenjih soditi so bile kužne, ne da bi se od okr. glavarstva kaj družega odredilo, kakor zagrebljenje mrhovine po konjači; sumljiva živina se ne preišče, bolna ne odstrani od zdrave, sumljiva je v prometu, kakor zdrava, okuženi hlevi se po predpisu ne osnažijo in razkuže itd. in ni se čuditi, ako kužne bolezni ne prenehajo, temveč se nasprotno od leta do leta množe in seveda živinorejca zdatno škodujejo. V dokaz rečenega samo 2 slučaja, ki sta se dogodila pred kratkem v Zatiškem okraji:

V Petruški vasi sv. Vidske občine je junija meseca na nagloma zbolelo v enem hlevu 2 govedi in nato v sosedovem hlevu 1 govedo ter tudi vse troje poginilo, kakor se sumi na hudem sa-jovci ali vrančnem prisadu; konjač je mrhovine zagrebel, družega se ni nič ukrenilo. — Pretekli mesec (juli) se je potepal stekli ali stekline močno sumljivi tuj, velik mesarski rujav pes po Višnjigori, Zatičini, Št. Vidu in okolici, napadel in obgrizel, kolikor se je zvedlo 7 ljudij, 1 konja, 1 vola in 8 psov; obgrizeni ljudje so iskali pomoči pri zdravniku S. Lukanu; od okr. glavarstva se varstvenih naredb proti tej strašni bolezni ni prav nič odredilo, sumljiv pes je ušel, pogrizeni psi pa prosto okolu letajo, prebivalstvo teh krajev je v velikem strahu in nekateri župani so kar na svojo roko uvedli pasji kontumac. Jednaki slučaji se tu vedno ponavljajo.

nasitnih želodcev. Ouřada umel je to zvito napraviti, ni bil namreč zastoj „krajak“.

„Na zdravje in dolgo gospodovanje novemu sodniku v Jiricah!“

Mušketirja dvignila sta polna napenjena vrča nad glavi, potem, potem ja prislonila k skorjastim ustom in izpraznila do polovice.

„Tukaj vam pošilja gospod direktor veliko pisanje!“

Mušketir izvlekel je iz naprsnega žepa list za-pečaten z rudečim voskom, v katerem je bil utisnen knežji grb, vstal in ga podal Ouřadi. Seljak vzel je pismo v roko s sosebnostjo spoštljivostjo. Poprej si je še skrbno otrli roki v temne suknene hlače. Ouřada odprl je list še skrbljeje in se zagledal vanj, kakor bi hotel vsako besedo pogoltniti. Pisanje bilo je nemško. Ouřada umel je sicer nekaj takega; za mladih let služil je nekje za Litomicami in vedel s saksonskimi „furmani“, ko so povpraševali po žitu, nekako pogovoriti se, tega pa danes ni razumel. Morda od samega veselja, da se je najblaženejši njegov sen izpolnil tako nenadoma.

Mušketir pa mu je obseg lista iz pisarne predstojnikove razjasnil z redko uslužnostjo.

Ako se v takih slučajih politična gosposka ne briga za varnost prebivalstva, kje hočemo pomoči iskati?

Iz Ozeljana 1. avgusta. [Izv. dop.] Pred 8 leti je bilo v našej vasi tako, da bi se bil gotovo vrli slovenski narodnjak čudil, ko bi bil po kakem naključju sem prišel, kajti tu je bila prava babilonska zmešnjava doma. Ako si vprašal moža ali mladeniča ali mu imel kaj v mislih o narodnosti, pomigal ti je z ramami, posmehnil se ter odgovoril: „Jaz tega nič ne umejem, kaj je meni tega mari, tega meni ni treba vedeti.“ Ako si šel v krčmo, tu si še le videl pravi pravcati Babilon; kajti tu ti je bila na ušesa blažena laščina, ker vsak, kdor je hotel kaj večjega biti, pustil se je videti, da zna več kot kdo drugi ter blebetal kot „papiga“ laščino. Kdor je bil pa toli zaveden, da se ni hotel šopiriti s tujščino (po mojem smešiti), saj si bo v drugem še tako izveden, bil je v njih očeh nevednež, ali po njih „makako“. Ali kakšno je bilo to njih govorjenje, s katerim so se toli ponášali? Oj, sveti Sava! Ste li čuli kdaj „papigo“ izgovarjati človeške besede? No, če ste jo čuli potem si mislite, da je bilo tudi govorjenje teh naših človeških papig jednako govorjenju papiginemu.

Bog varuj pa, da bi se bil tem papigam kdo predrznil in rekel, da naj to opusté, ker je sramotno, da se Slovenci pokvarjajo s tujščino, ker tega se naši največji sovražniki veselé, ker se s takšnim početjem škodujejo sami sebi; pravim, da bi jim bil kdo rekel, da naj to opusté, ker je smešno že radi tega, ker ne govore prav, in tudi razumó ne, kar govoré; bili bi ga zasramovali s psovko „makako“.

Kaj pa mladina? bi me kdo vprašal, je bila tudi ona v tako temni nevednosti tujega mrka? Tudi!

Mladeniči naši, že od narave oblagodarjeni z lepimi izvrstnimi glasovi, peli so ti same italijanske nesramne, njim nerazumljive popevke, da se je poštenemu in zavednemu Slovincu kar gabilo jih slišati. Če si jim rekel, da naj zapojó kakšno slovensko, ker jih vender imamo toli v izobilji, odgovorili so ti, da oni ne znajo. Žalostno, res žalostno jo bilo.

Sedaj sem tako popisal, kaki smo bili pred 8 ali 10 leti, drugikrat, ko se oglašim, povem pa, kakó smo začeli od tedaj spoznavati ter probujati se v narodnih stvarih, a to stalo nas je mnogo, ker prestajati smo imeli mnogo psovk in zasramovanja od naših lastnih vaščanov. Do tedaj pa, gospod urednik, zdravstvujte!

Valselov.

Št. 5533.

Slavnemu uredništvu „Slovenskega Naroda“
v Ljubljani.

V „Slovenskem Narodu“ z 29. julija t. l. št. 172 se nahaja dopis „Iz Ljubnega“, govoreč o ravnanji tukajšnjega davčnega urada napram nekemu kmetu, kateremu je bila zaradi zaostalih davkov bajé prodana jedna krava. Po svedbah se je dognalo, da se stvar tiče Frana Cvenkelja iz Pirašice št. 6.

Na podstavi §. 19 tiskovnega zakona naj izvoli slavno uredništvo vsprejeti nastopni popravek v prihodnjo številko svojega lista:

1. Ni res, da je prišel imenovani Cvenkelj

„Jutri ob desetih morate priti v pisarno na prisego.“

Mušketir podal je z levico Ouradi list nazaj, z desnico pa je segel po vrču. Bil je zopet napenjen, da je skoro pretekal.

Ouřada prisedel je bliže k obema uradnima slugama.

„Prašam, prijatelja, če ne vesta nič, kako bo izpalo?“

Ouřada pokazal je o tem vprašanji h Květovej hiši.

Mušketir zmajal je resno z glavo.

Materi pri peči zastala je sapa v prsih. Vprašanje možovo je tudi takoj razumela.

„Ne hotel bi danes nositi njegove sodniške glave!“

Birič izgovoril je ta stavek s čudnim glasom in spremil ga s še čudnejšim kretanjem.

Materi pri peči delala se je tema pred očmi. Mogla ni tako rekoč niti razločiti, je li koža prašičkova dosti pobarvana. In Ouřadovka bila je ne- navadna kuharica, že za oči znala je pripraviti slašico, kaj še le za jezik.

(Dalje prih.)

potem, ko se mu je bila zarubila krava, v davčni urad ter g. davkarju razjasnil, da je ves davek plačal in da ima pobotnico v rokah, da so bile njegove besede bob ob steno in da mu g. davkar ni hotel niti verjeti niti se v knjigah prepričati, če je njegova trditev osnovana ali ne.

2. Ni res, da je bila Cvenkeljnova zarubljena krava na zvršilni dražbi prodana in da se kupec krave brani dražbo razveljaviti.

C. kr. okrajno glavarstvo v Radovljici, dne 31. julija 1889.

Margheri.

Domače stvari.

— (Slavnost „Slovenskega pevskega društva v Celji“) bila je toli sijajna, da Štajerska še ni videla jednake slovenske veselice. Udeležencev mnogo stotin. Samo iz Ljubljane prihitelo jih je nad sto. Red vzoren. Zborovanja udeležilo se je poleg udov tudi mnogo gostov. Koncert izboren. Udeležba tolika, da ni bilo dobiti prostorčka že ob 5. uri. Naudušenje velikansko. Natančneje opisovati slavnost prične jutri.

— (Levstikova slavnost v Velikih Laščah.) Slavnostni govor pri odkritju spomenika govoril bode c. kr. notar na Brdu g. dr. Janko Kersnik.

— (Levstikova slavnost v Velikih Laščah.) Poleg že omenjenih društev naznanila so do sedaj svoj prihod še naslednja društva: Pevski zbor Ljubljanske čitalnice (20 pevcev) na čelu jim predsednik g. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški; „Dolenjski Sokol“ z zastavo in več gasilnih društev. — Gosp. dr. Celestin, vseučiliški profesor v Zagrebu, naznanil je odboru svoj prihod z gospo soprogo.

— (Levstikova slavnost v Velikih Laščah.) Kakor čujemo iz poročil naših poverjenikov, bode udeležba pri banketu jako velika. Vse gospode poverjenike nujno prosimo, da se držé strogo določenega roka in nam blagovolijo takoj poslati uspeh.

— (Umetnik Gangl) dela v Djakovem velik relief „Uskrnuče Kristovo“ nad glavnim portalom. Vladika Strossmayer povabil ga je v svoji gostoljubnosti, da pride še prej, predno delo začne, v Djakovo, da si malo odpočije.

— (Izlet Šišenske čitalnice) v prijazni Dol obnesel se je prav povoljno ter bode ostal vsakemu izletniku v lepem spominu. Društvo odrinilo je z mešanim vlakom ob 5¹/₄ uri iz Ljubljane ter dospelo ravno k cerkvenemu opravilu, sv. maši, v ondoto župno cerkev. Pri maši pel je mešani zbor Šišenske čitalnice, orgljal pa nadučitelj g. Govekar. Dol je bil okrašen z zastavami in krasnim slavalokom. Po sv. maši bil je zajutrek in na to je odrinilo društvo „na žegnanje“ v Beričevo. Obed je bil pri g. F. Levcu v Dolu. Napivalo se je Šišenski čitalnici, Bralnemu društvu v Dolu, kakor tudi predsednikoma gg. Dreniku in Lemutu. Ob 5. uri pričel se je koncert. Vrstila se je pesem za pesmijo, vmes pa govorili jedrnat govor. Le prehitro nam je potekel čas in smo se morali posloviti od gostoljubnih nam prijateljev in blage obitelji Levčeve. Na svidenje!

— (Štiridesetletnico,) odkar je postal samostalni mesarski mojster, praznuje te dni naš someščan, mesarski mojster in hišni posestnik na Poljanah, gospod France Slovša, po domače Selan. Gosp. Slovša je jedini mesarski mojster v Ljubljani, ki deluje že dolgo vrsto 40 let neprenehoma in ki si je s svojim neumornim poštenim delovanjem pridobil tudi lepo, če tudi ne velikansko imetje. Mesarska zadruga, katere podpredsednik je gospod Slovša, praznovala bode ta izvanredni dogodek v ponedeljek 12. avgusta v gostilnici slavljenca na Poljanski cesti šte. 41, ob 8. uri zvečer, kjer se bode vrstilo petje z govori in prosto zabavo. Gospodu Francetu Slovši, ki je bil in je še zmirom uneti rodoljub, neustrašen narodnjak, pa častitamo tudi mi ob izrednem jubileji.

— (Umetalni ogenj,) katerega je včeraj zažigal g. Stüssbauer, pirotehnik iz Št. Vida na Koroškem na Koslerjevem vrtu, zbral je precej občinstva, toda dosti premalo, da bi našel pirotehnik svoj račun. Umetalni ogenj je bil povsem jako lep, krasan pa konečni komad, ki je kazal cesarja in cesarice podobe v morji bengaličnih in družih lučij.

— (Strajk) v Zabukovci se je pričel, kakor smo že v soboto povedali. Ker je pa v Zabukovci

več podjetij se boje, da se bode strajk razširil. Trgovci Janesch iz Celja, bratje Sonnenberg v „Deutschenthal“, Danijel Lapp, predilnica Pregvold imajo tukaj premogovnike, Schütz iz Liboj ima tovarno za majolike in bratje Sonnenberg pa tovarno za beloprsteno posodo. Pri teh podjetjih dela mnogo delavcev in že se boje, da utegnejo vsi ustaviti delo. Okrajno glavarstvo poslalo je v Zabukovec barona Apfaltrerna. Tudi glede žandarjev in policajev, če bi jih potrebovali za ohranjenje reda, se je potrebno ukrenilo. Delaci zahtevajo osem k večjemu devet ur dela na dan in najnižjo plačo 1 gld. 20 kr. — V Trbovljah in Hrastniku je pa položaj nespremenjen. Delavci nečejo začeti delati, ker se jim ponuja le neznatno povišanje plače. V Hrastniku so dva delavca zaprli, 14 so jih odpravili z odgoonom.

— (Vodje strajka pred sodiščem.) Deželno sodišče v Gradcu obsodilo jednega premogokopa v trimesečno ječo, ker je v Lankovci pretil delavcem, da jih pobijejo, če dela ne ustavijo, jeden fužinski kovač je obsojen na 6tedenski, dva druga delavca pa v 4tedenski ostri zapor, ker so delavce v gorenjštajerskih premogovnikih nagovarjali, da naj ustavijo delo. Generalni ravnatelj Rochlitzer je pa obsojen v globo 50 gld., ker ni prišel k sodišču, ko je bil povabljen za pričo.

— (Iz Lavantiske škofije.) Gosp. Martin Matek, nemški propovednik v Celji pozvan je za začasnega profesorja cerkvenega prava in cerkvene zgodovine na škofijsko semenišče v Maribor. Prestavljeni so Anton Rančigaj za nemškega pridigarja in kateheta v Celje, Anton Aškrc (kot pisatelj znan pod imenom Gorazd) k sv. Lorencu in Andrej Fekonja v Stari trg.

— (Popravek.) V dopisu dne 19. julija objavljenim dne 23. julija 1889 sem rekel, da je volil tudi I. R. za italijanskega kandidata; ker sem pa zdaj prepričan, da ni takô, in ker mi je tudi resnica ljuba, bodi tukaj pojasnjeno, da I. R. se je še za časa spomnil svojega rodu ter prestopil iz nasprotnega tabora v naš ter tako volil slovenskega kandidata in ne kakor sem poprej rekel italijanskega. Toliko v popravek in pojasnilo. b. v.

— (Tamburaški zbor) društva Merkur v Zagrebu odpotuje danes ob 5. uri čez Zidani most Inomost v Pariz. Jutri zvečer prirede tamburaši v hotelu „Habsburgerhof“ v Inomostu koncert. V sredo ob 10. uri dopoldne se pa odpeljejo čez Švico z Dunajskim zabavnim vlakom proti Parizu, kamor pridejo v četrtek ob 11. uri dopoldne.

— (Prinos k italijanskej kulturi v Istri.) Iz Poreča poročajo „N. Sl.“ sledeče: Naše slavno in glavno mesto Poreč je poznato kakor uzorno mesto vsake mogoče prostote in divjaštva. Podkupljena in našuntana Poreška fakinaža, v gosposkih suknjah in delavnih modrih košuljah in hlačah ne dá mira nikomur, koji ni po volji slavnej gospodi slavnega Poreča. — Nedavno je bil zopet po svojem poslu naš človek v tem gnezdu dedovske kulture ter si je kupil nekoliko živeža, mej drugim tudi hleb kruha. Idoč po svojem poslu, pustil je zametek s kruhom v nekej gostilni. Povrnivši se nekoliko pozneje nazaj, našel je zametek, poln vsakovrstnih smeti in blata, a kruh je izgledal kakor bi se bil močil v kakej smradljivi luži. V zamotku je našel pa pismo, katero samo jasno priča, da je ni nad Poreško kulturo. To krasno pismo se glasi: Nella dolce favella del sì: „Porco Croato prete! Se tu non andara volentieri da... noi te faremo andare e tu savra che in... sono Italiani e non Croati e non meterle sul foglio, ocio che non la ciapa. Porco Croato.“ Evo vam pravega ogledala one slavne kulture, katere bi se sramovali celo divji Zulukafri, a vi jo kujete v nebo. Prosit!

— (Ženske uradnice.) V vsprejemnem uradu pošte v Trstu nastopile so v četrtek službo nekatere ženske uradnice, kakor poroča „Edinost“. Dosedaj so imeli nastavljene ženske v Trst samo pri brzojavnem uradu.

— (Nove bankovce) bodo baje kmalu zopet zamenili z družimi, ker so slabo narejeni in se zlasti barva na njih kaj lahko razmaže. Izdali bi jih neki niti ne bili, da ne manjka zelo goldinarskih bankovcev v prometu. Tako saj čitamo v nemških listih.

— (Nove vozne tarife) so bile upeljane 1. t. m. na vseh ogerskih državnih železnicah. Po teh tarifih je vožnja na Ogerskem silno v ceno. Potniki pa nemajo pravice voziti mnogo prtljage brezplačno s seboj. Iz Pešte, Zagreba in Reke po-

ročaje, da je na kolodvorih silna množica potnikov, ki se hočejo okoristiti s to novo naredbo.

— (Obletnica „Delavskega podpor-nega društva v Trstu.“) Tudi to leto ob času obletnice blagoslovljenja društvene zastave, priredi „Delavsko podporno društvo“ navadno slavnost, namreč: Zjutraj dne 25. avgusta bode sv. maša, pri kateri pojejo društveni pevci; te maše udeleži se društvo v popolnem številu z zastavo kakor navadno (ako to dotična oblastnija dovoli.) Popoldne bode pa veselica; kje se bode vršila in s kakim programom, naznani se pozneje.

— (Samomor.) Kakor se nam poroča iz Trsta, se je šestdesetletni mešetar Kašpar Šušnik sam ustrelil v svojem stanovanju v Via dello Casso št. 5. Ko celi dan ni prišel iz sobe in je imel zaklenjena vrata, se je to bilo naznanilo policiji, ki je dala vrata ulomiti in je našla nesrečnika sedečega mrtvega na sofi s prestreljenim sencem. Doma je bil iz Škofjeloke. Pri njem so našli le tri goldinarje. Kakor se sodi so denarne nezgode uzrok umoru.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rim 4. avgusta. „Riforma“ dementuje formalne vesti, da so razmere mej Rusijo in Italijo bolj napete in da se italijanskemu vojaškemu atašé ni hotelo dovoliti, da se udeleži manevrov v Krasnem selu. Italijanski vojaški atašé je na dopustu. Kakor se kaže se noben atašé manevrov udeležil ne bode.

Arad 5. avgusta. Nadvojvoda Albrecht došel včeraj opoldan in bil naudušeno pozdravljen. Mesto okrašeno z zastavami. Popoldne bil vojaški banket. Danes začno se manevri.

Pariz 5. avgusta. Pri ožjih volitvah voljenih 113 republikanov, 41 konservativcev. Republikani zgubili 13 sedežev.

Razne vesti.

* (Prevoz ostankov dveh francoskih generalov.) Te dni so vzdignili ostanke dveh slavnih generalov iz za časa velike revolucije, generala Carnota, deda sedanjega predsednika republike in generala Latoura d' Auvergnesa. Prvi je bil pokopan v Devinu poslednji pa v Monakovem. Položiti ja hočejo v Pantheon v Parizu. Nemški cesar je odredil, da so ostanke teh dveh slavnih francoskih generalov z mnogobrojnimi častnim vojaškim spremstvom odpravili na kolodvor. Ko se je vlak premaknol, streljalo je peštvo in topništvo.

* (Mesec avgust.) Od 1. do 4. nevihte po Francoskem, od 4. do 11. vročina in nevihte; od 11. do 18. vedni dežjovi, morje nemirno, od 18. do 26. dež in nevretena, hudi vetrovi sredi Evrope. Samo proti konci meseca bodo lepi in gorki dnevi — tako prorokuje vsaj Matevž de la Drôme, a bode kar Bog hoče.

prinača v 8 zvezku naslednjo vsebino: 1. Gorizd: Attila in slovenska kraljica. Pesem beneškega Slovenca. — 2. Dr. Ivan Tavčar: Grajski pisar. Zgodovinska podoba. — 3. Dr. M. Murko: V provinci na Ruskem. Potopis. (Dalje.) — 4. Ferdinand Seidl: O menjavi top-line v Ljubljani. (Dalje.) — 5. Jožef Rakež: Nekaj o novem „svetovnem“ jeziku. — 6. Zamejski: Vzdihi. 6, 7, 8, 9. — 7. Anton Funtek: Luči. — 8. Velimir: Naša potovka. — 9. J. Steklasa: Gajbija, turški prerok. — 10. Književna poročila: IX. Jos. Lendovšek: A. Janežičeva slovenska slovnica. Za srednje šole priredil in predelal dr. Jakob Sket, c. kr. profesor. Šesta predelana izdaja. Cena 1 gld. 30 kr. V Celovcu 1889. Tiskala in založila tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovcu. (Dalje.) X. Jožef Apih: K zgodovini 1848. I. XI. H. V.: „Slovanstvo ve svych zpevech“. — 11. Listek: Levstikova slavnost v Velikih Laščah. — „Matica hrvatska“. — V hrvaški književnosti. — Novelo cvieće. — Novi češki naučni slovník. — Ruska književnost. — Prijateljica Puškinova. — Poljska književnost. — K nazivu „Narobe Katón“. — Lehrpläne für die Volksschulen des Küstenlandes. — Slovani v Nemcih.

„LJUBLJANSKI ZVON“ stoji: za celo leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr., za čet. leta 1 gld. 15 kr.

Darila za „Narodni Dom“.

XXXI. izkaz „Krajcarske Družbe“.

Prenesek	7134 gld. 25 kr.	
Krajcarska družba na Češkem Vrhu (poverjenica gēna. Lujiza Daneš) na knj. št. 336, 493, 512, 513	10 „ 30 „	
Mladi rodoljubi v Trstu: ost. knj. št. 2	4 gld. 65 kr.	
na „ 6	5 „ — „	
Krajcarska družba v Belem Gradu (poverjenik D. Jenko) na knj. št. LXXXV	6 „ — „	
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik E. Lah) ost. knj. št. 406	2 „ 14 „	
Doneski za mesec junij, in sicer so uplačali:		
Gg. dr. V. Gregorič, I. Hribar, dr. Alf. Moschē, Franja Ravnihar, Ferd. in Fr. Ks. Souvan, dr. I. Tavčar in I. Vilhar	40 „ — „	
Gg. dr. A. Ferjančič, A. Globočnik, I. Gogola, Fr. Kollmann, I. Murnik, I. Perdan, M. Pleteršnik, pl. U. Trnkoczy in dr. J. Vošnjak	27 „ — „	
Gg. dr. K. vit. Bleiweis, dr. Fr. Munda, V. Rohrmann, Fr. Soss	8 „ — „	
Gg. A. Bayr, J. Benedikt, A. Benkovič, O. Detela, P. Drachslar, Fr. Gerbič, I. Hráský, Drag. Hribar, dr. A. Jare, I. Knez, dr. V. Krisper, E. Lah, G. Pirc, K. Pleiweis, L. Robič, S. Rutar, I. Slatnar, J. Svoboda, dr. K. Triller, Fr. Wiesenthaler, T. Zupan, dr. Fr. Zupane, Dr. Zagar in I. Žitnik	24 „ — „	
Gg. V. Borštner, J. Geba, J. Pichler, L. Pintar, K. Pirc, dr. I. Svetina, I. Šubic, A. Tavčar, Fr. Trtnik in A. Bärtele	5 „ — „	
Krajcarski doneski povodom Vodnikovih slavnosti:		
Poverjeničstva Ljubljanska	43 „ — „	
Poverjeničstva v Radovljici	6 „ 40 „	
Poverjeničstvo v Velikih Laščah	3 „ — „	
„ v Smartnem pri Kranji	1 „ 50 „	
„ na Brezovici	8 „ 90 „	
„ v St. Lambrehtu	2 „ 54 „	
„ v Podnartu	5 „ — „	
„ v St. Juriji pri Celji	2 „ 60 „	
„ na Premu	2 „ 50 „	
„ v Smledniku	1 „ 80 „	
„ na Jesenicah	4 „ 10 „	
„ na Vranji Peči	2 „ — „	
„ v Kamni Gorici	4 „ 12 „	
„ na Brdu	5 „ — „	
„ v Ustiji pri Vipavi	1 „ 20 „	
„ v Sturiji pri Ajdovščini	4 „ 20 „	
„ v Ajdovščini	5 „ 40 „	
„ v Sv. Križi pri Litiji	8 „ — „	
„ v Motniku	2 „ — „	
„ v St. Petru na Krasu	2 „ 80 „	
„ v Pečeh pri Moravčah	1 „ — „	
„ v Škofji Loki	4 „ 95 „	
„ v Ratečah	1 „ 33 „	
„ v Mokronogu	2 „ 40 „	
„ v Lučinah	1 „ — „	
Za knjižice „Slava Vodniku!“:		
V Ljubljani	72 „ 13 „	
V Mariboru	2 „ 10 „	
V Barokovljah pri Trstu	— „ 35 „	
V Krškem	27 „ 50 „	
V Žužemberku	7 „ 75 „	
V Kamniku	7 „ 50 „	
V Litiji	5 „ — „	
Na Dobrovi	5 „ — „	
V Planini in Rakeku	5 „ — „	
V Radovljici	7 „ 50 „	
Skupaj	7525 gld. 26 kr.	

Vsem zavednim rodoljubkinjam in rodoljubom, ki so na ta ali oni način pripomogli k tej častni svoti, izreka najtoplejšo zahvalo

odbor „Krajcarske družbe“.

V Ljubljani, dne 1. avgusta 1889.

Loterijske srečke 3. avgusta.

Na Dunaji: 89, 71, 62, 49, 24.	
V Gradci: 28, 83, 81, 7, 35.	

Tujci:

3. avgusta.

Pri **Malič**: Milovanovič Zeidler iz Belegrada. — Margheri iz Radovljice. — Divofak iz Maribora. — Desauer z Dunaja. — Hegl iz Sternberga. — Storch iz Trsta. — Danuetti iz Pulja.

Pri **Sionu**: Gatel iz Kostanjevice. — Rotter Königman, Gerber z Dunaja. — Bobik iz Piseka. — Seligman, Tronier, Fabriotti iz Trsta. — Ponikvar iz Knežaka. — Likoser iz Trsta. — Princ iz Pulja. — Tratnik in Gali iz Idrije.

Tržne cene v Ljubljani dne 3. avgusta t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež, „	4 66	Surovo maslo, „	68
Ječmen, „	4 —	Jajce, jedno : „	60
Oves, „	3 —	Mleko, liter „	2
Ajda, „	5 16	Goveje meso, kgr.	54
Proso, „	5 —	Telečje „	48
Koruz, „	4 88	Svinjsko „	50
Krompir, „	3 —	Koštrunovo „	32
Leča, „	12 —	Pišanec „	35
Grah, „	13 —	Golob „	17
Fižol, „	11 —	Seno, 100 kilo „	2 23
Maslo, kgr.	80	Slama, „	2 32
Mast, „	70	Drva trda, 4 metr.	6 15
Špeh frišen „	54	„ mehka, 4 „	4 —

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mokrina v mm.
3. avg.	7. zjutraj	738.5 mm.	20.9° C	sl. svz.	jas.	
	2. popol.	738.4 mm.	25.8° C	sl. jvz.	jas.	0 00 mm.
	9. zvečer	738.9 mm.	19.6° C	brevz.	jas.	
4. avg.	7. zjutraj	739.2 mm.	16.8° C	brevz.	megla	
	2. popol.	737.2 mm.	26.6° C	sl. vzh.	jas.	0 00 mm.
	9. zvečer	736.5 mm.	22.0° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 22.1° in 21.8°, za 2.3° in 2.0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 5 avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	danes
Papirna renta	83.90	—	83.90
Srebrna renta	85.05	—	85.15
Zlata renta	109.80	—	109.80
5% marcna renta	99.50	—	99.70
Akcije narodne banke	907. —	—	910. —
Kreditne akcije	309.50	—	308. —
London	119.70	—	119.75
Srebro	—	—	—
Napol.	9.52 1/2	—	9.52
C. kr. cekini	5.66	—	5.67
Nemške marke	58.50	—	58.50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	173 „	20 „
Ogerska zlata renta 4%	100 „	100 „	40 „
Ogerska papirna renta 5%	94 „	94 „	90 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122 „	50 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100 gld.	118 „	—
Kreditne srečke	100 gld.	183 „	75 „
Rudolfove srečke	10 „	20 „	25 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	126 „	10 „
Tramway-društ. velj	170 gld. a. v.	230 „	25 „

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega in tolažilnega sočutja ob žalostni in istinito pretresujoči izgubi naše brezmejno ljubljene, nenadomestljive hčere

TINCE

potem za prekrasne vence nepozabljivi pokojni darovane in za mnogobrojno, jako častečo udeležitev pri sprevodu k poslednjemu počitku, izrekamo vsem, osobito pa tukajšnjemu visokemu c. kr. finančnemu ravnateljstvu in slavnemu računskemu oddelku, mladim brdkim deklicam kot nosilkam prelepih vencev in vrlim mladeničem, ki so prostovoljno nosili krsto do gomile, svojo odkritosrčno in najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 5. avgusta 1889.

V imeu nesrečne rodbine:

Anton Mrak,

(594)

c. kr. računski oficijal.

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, kateri so nama o smrti naše ljubeznive hčerke

A MALIJE

sožaljenje izjavili, posebno pa za daritev lepih vencev, kakor tudi za obilno udeležbo pogreba, izrekava najino prisrčno zahvalo.

V Ljubljani 5. avgusta 1889.

Žalujoči stariši:

(598)

Jakob in Marija Martinčič.

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivačo sredstvo proti kurjem očesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah proti bradavicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh zagarantirano. — Cena škatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:
L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Svoboda, U. pl. Trnkoczy; v Radovljem D. Rizolli; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, P. Birnbacher; v Brezah A. Aichinger; v Trgu na Koroškem C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsbergu A. Huth; v Gorici G. B. Pontoni; v Kranju K. Savnik.

Ta obliž dobiva se le v jedne velikiosti po 60 kr.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste“.

(449—9)

F. S. Vilhar-jeve skladbe.

Dotiskana je baš tretja knjiga F. S. Vilhar-jevih glasbenih del. — Ta knjiga obsega na 96 straneh velikega formata 20 obširnih kompozicij različne vrste, mej kojimi je mnogo glasovirskih skladb. — Knjiga je posvečena Njegovemu Visočanstvu NIKOLI I. ter se more zmatrati za najdovršenejšo publikacijo glasovitega skladatelja našega.

Dobiva se jedino pri meni za 2 gld. in 10 kr. za poštino.

J. R. Milic-a tiskarna v Ljubljani.

(556 2)

V vseh trafikah.

(96—15)

NAJBOLJŠI
PAPIR ZA CIGARETE
JE PRISTNI

LE HOUBLON

FRANCOSK FABRIKAT

CAWLEY-a & HENRY-a v PARIZU.

! PRED PONAREJANJEM SE SVARI !

Najboljše in najcenejše

OLJNATE BARVE

v ploščevinastih pušicah

se dobivajo pri

ADOLFU HAUPTMANN-U

LJUBLJANA.

(218—46)